

Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2024 r. – Komisja Europejska/Królestwo Danii**(Sprawa C-879/24)**

(C/2025/898)

*Język postępowania: duński***Strony***Strona skarżąca:* Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Sasinowska i U. Nielsen, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Królestwo Danii**Żądania strony skarżącej**

- Stwierdzenie, że nie przyjmując do dnia 17 stycznia 2022 r. wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2397 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych w żegludze śródlądowej⁽¹⁾ oraz art. 39 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1233⁽²⁾ z dnia 14 lipca 2021 r., w sprawie zmiany dyrektywy (UE) 2017/2397 w odniesieniu do środków przejściowych dotyczących uznawania świadectw wydanych przez państwa trzecie, a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o tych przepisach, Królestwo Danii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 2 ust. 1 tej dyrektywy i art. 2 ust. 1 tej dyrektywy;
- zasądzenie od Królestwa Danii na rzecz Komisji stałej kwoty w wysokości 2 289,60 EUR dziennie, licząc od dnia następującego po dniu upływu terminu transpozycji dyrektywy, czyli od dnia 17 stycznia 2022 r., do dnia położenia kresu uchybieniu lub, w przeciwnym razie, do dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie, a zatem co najmniej kwoty 1 599 000 EUR;
- w przypadku gdyby uchybienie zobowiązaniom traktatowym, o którym mowa w pkt 1, utrzymywało się nadal po ogłoszeniu wyroku w niniejszej sprawie, zasądzenie od Królestwa Danii na rzecz Komisji okresowej kary pieniężnej w wysokości 20 542,80 EUR za każdy dzień zwłoki, licząc od dnia ogłoszenia tego wyroku do dnia, w którym Królestwo Danii uczyni zadość zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy dyrektywy;
- obciążenie Królestwa Danii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W dyrektywie (UE) 2017/2397 przewidziano środki przejściowe mające na celu zapewnienie utrzymania ważności świadectw, żeglarskich książeczek pracy i dzienników pokładowych wydanych przed upływem okresu transpozycji tej dyrektywy oraz w celu zapewnienia wykwalifikowanym członkom załogi rozsądnego terminu na złożenie wniosku o unijne świadectwo kwalifikacji lub inne świadectwo uznawane za równoważne. Z wyjątkiem licencji na żeglugę na Renie, o których mowa w art. 1 ust. 5 dyrektywy Rady 96/50/WE (4), te środki przejściowe nie mają jednak zastosowania do wydanych przez państwa trzecie świadectw kwalifikacji, żeglarskich książeczek pracy i dzienników pokładowych, które są obecnie uznawane przez państwa członkowskie na podstawie ich wymogów krajowych lub umów międzynarodowych mających zastosowanie przed wejściem w życie dyrektywy (UE) 2017/2397.

W dyrektywie (UE) 2021/1233 ustanowiono ramy prawnie uznawania świadectw państw trzecich w żegludze śródlądowej.

Obie dyrektywy zapewniają pewność prawa osobom fizycznym i podmiotom gospodarczym prowadzącym działalność w sektorze żeglugi śródlądowej. W związku z tym stanowią one istotne elementy prawodawstwa UE w dziedzinie żeglugi śródlądowej.

⁽¹⁾ Dz.U. 2017, L 345, s. 53

⁽²⁾ Dz.U. 2021, L 274, s. 52

W art. 39 ust. 3 dyrektywy (UE) 2017/2397 przewidziano odstępstwo dla państw członkowskich, które nie są połączone z siecią żeglownych dróg innego państwa członkowskiego i w których żegluga śródlądowa ma postać rejsów ograniczonych miejscowo lub sezonowo. Z art. 39 ust. 3 dyrektywy (UE) 2017/2397 wynika jednak również, że państwa członkowskie korzystające z odstępstwa muszą uznawać unijne kwalifikacje osób prowadzących działalność na śródlądowych drogach wodnych.

24 marca 2022 r. Komisja skierowała do Danii wezwanie do usunięcia uchybienia, a w dniu 28 września 2023 r. – uzasadnioną opinię. Dania nie dokonała zaś ciągle jeszcze transpozycji tych dwóch dyrektyw do swojego ustawodawstwa ani nie poinformowała o tym Komisji.
